

José Hurkmans(red.) Simon Hannessen: 'Simon' Uitgeverij Tobi
Vroegh/Stadsdrukkerij, Amsterdam 2011 (Depressie/ Alcoholverslaving/
Angsten/Psychiatrie/AG) Zie ook: www.tobivroegh.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Gedichten en tekeningen bundel van Simon Hannessen die gedurende zijn leven psychiatrisch patiënt werd. Hij ging de vervlakking ten gevolge van opnames tegen door te tekenen, te schrijven en te componeren. Zijn moeder, José Hurkmans stelde deze 53 pagina's tellende bundel met Nederlandse gedichten en tekeningen van Simon samen nadat hij, na een noodlottige val in 2007, overleden was. Simon schreef Engelse songs, tekeningen en gedichten waarin hij vele emoties vertolkte. De gedichten en tekeningen spreken voor zich. De inhoud moet gelezen en de tekeningen bekeken. Ze zijn vaak ook soms humoristisch, soms ernstig.

Bij de gedichten valt een aparte lay out op, woorden worden omkaderd, soms dik gedrukt, dichtregels verschillend neergezet. De onderwerpen van de gedichten verschillen, hebben titels als Focus Dokus, Oxazepam '02, Moeder. Ook de tekeningen variëren, zijn zwart wit, of in kleur, vertolken net als de gedichten vele emoties, zijn soms humoristisch, soms ernstig.

José koestert het gedicht "*Misschien vreemd genoeg...*" (pag.30) waarin hij zijn visie op het leven verwoord.

Over de schrijvers:

(Bron: pagina 52-53 boek) Simon (1975) werd geboren in Breugel en deed na zijn middelbare schooltijd de opleiding SP. Hij werkte als activiteitenbegeleider en klassen assistent op twee basisscholen met kleuters, later met mensen met een handicap. Simon maakte songs, speelde gitaar, zong, vertaalde Engelse songs, schreef gedichten en maakte tekeningen met inkt en kleurpotlood.

Tussen 2001 en 2004 liet hij zich twee keer vrijwillig opnemen voor respectievelijk 3 weken en 9 maanden bij Novadic dubbel diagnostiek. Er was geen duidelijk behandelplan, er was sprake van wisselende behandelaars, er werd geen duidelijke diagnose gesteld ten aanzien van zijn depressies, hallucinaties, angsten en alcoholverslaving. De antidepressiva medicijnen die Simon moest slikken leidden tot een vervlakking van zijn persoonlijkheid die hij niet wilde en de medicijnen bevorderden zijn angsten waardoor hij in een vicieuze cirkel belandde waar hij maar af en toe uit kon komen.

Na een val met als gevolg hersenbeschadiging, een lichte vorm van geheugenverlies en een spraakstoornis werd hij in 2005 enkele maanden opgenomen op de PAAZ van het Maxima Medisch centrum te Eindhoven. Hij overleed na een noodlottige val in het huis van een vriend op 22 april 2007 in Eindhoven.

(Bron:pagina2-3 boek): José Hurkmans is moeder van twee zonen, Martijn en Simon. Simon werd 31 jaar. Zij voelden zich innig met elkaar verbonden ook al verschilden zij

enorm: José kende plichtsbesef, was serieus. Simon gaf zich over aan gevaarlijke situaties, leefde heftig en intens, kende woede, had veel energie, was kritisch, provocerend, spottend een vechter.

Citaten:

Pag.7: 'Als ik groot ben

Een rolator

die wil ik later
ook, als ik groot ben
maar **w e l** één met airbags

Pag.30-32: Misschien vreemd genoeg

(...)

van alle roddels om hem heen

en heeft hij eindelijk zijn rust

misschien deed hij wat hij deed

juist wel, bewust

(...)

e`